

A Sąd Najwyższy (Lengyelország) által 2014. augusztus 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Polkomtel Sp. z o. o. kontra Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(C-397/14. sz. ügy)

(2014/C 431/14)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Najwyższy

Az alapeljárás felei

Felperes: Polkomtel Sp. z o. o.

Alperes: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Beavatkozó: Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie (obecnie Orange Polska S.A. w Warszawie)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Egyetemes szolgáltatási irányelv”) ⁽¹⁾ (HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.) 28. cikkének eredeti változatát, hogy nemcsak más tagállamok végfelhasználói számára biztosítandó a nem földrajzi számokhoz való hozzáférés, hanem valamely nyilvános hírközlő hálózat üzemeltetője tagállamának végfelhasználói számára is, azzal, hogy e kötelezettség teljesítésének nemzeti szabályozó hatóság általi ellenőrzésére az uniós jog tényleges érvényesülésének és a nemzeti jog uniós joggal összhangban álló értelmezésének elvéből eredő követelmények vonatkoznak?
- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: úgy kell-e értelmezni a 2002/22 irányelv 28. cikkét az Alapjogi Charta 16. cikkével összefüggésben, hogy az első rendelkezésben említett kötelezettség teljesítéséhez alkalmazható az az eljárás, amelyet az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Hozzáférési irányelv”) ⁽²⁾ (HL L 108., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 323. o.) 5. cikkének (1) bekezdése a nemzeti szabályozó hatóságok tekintetében rögzít?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a 2002/19 irányelv 8. cikkének (3) bekezdését a 2002/22 irányelv 28. cikkével és az Alapjogi Charta 16. cikkével összefüggésben, illetve a 2002/19 irányelv 8. cikkének (3) bekezdését a 2002/19 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésével és az Alapjogi Charta 16. cikkével összefüggésben, hogy a nemzeti szabályozó hatóság annak érdekében, hogy biztosítsa valamely nyilvános hírközlő hálózat belföldi üzemeltetőjének végfelhasználói számára a nem földrajzi számokon egy másik belföldi üzemeltető hálózatában nyújtott szolgáltatásokhoz való hozzáférést, megállapíthatja az üzemeltetők közötti elszámolás elveit a híváskezdeményezés tekintetében oly módon, hogy azokat a hívásvégződésre vonatkozó díjtételeket alkalmazza, amelyeket az üzemeltetők egyike tekintetében a 2002/19 irányelv 13. cikke alapján költségalapúan határoztak meg, ha az üzemeltető ilyen díjtétel alkalmazását javasolta a 2002/19 irányelv 4. cikkéből eredő kötelezettség teljesítése körében folytatott és zátonyra futott tárgyalások során?

⁽¹⁾ HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.

⁽²⁾ HL L 108., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 323. o.

A Törvényszék (hatodik tanács) T-372/11. sz., Basic AG Lebensmittelhandel kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2014. június 26-án hozott ítélete ellen a Basic AG Lebensmittelhandel által 2014. augusztus 20-án benyújtott fellebbezés

(C-400/14. P. sz. ügy)

(2014/C 431/15)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Basic AG Lebensmittelhandel (képviselők: D. Altenburg, T. Haug ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének 2014. június 26-i határozatát (T-372/11. sz. ügy) és az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé újbóli elbírálásra;
- az alperest kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező vitatja a Törvényszéknek a „*forgalmazásra irányuló szolgáltatások*” fogalmának meghatározásával kapcsolatban adott értelmezését, amely – mint jogkérdés – előzetes kérdést képez a szolgáltatások hasonlóságának értékelését illetően. A fellebbező következésképpen azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen határozta meg a jogalapot az ezt követő értékeléséhez, a szóban forgó védjegyek összetéveszthetőségét illetően.

A fellebbező szeretné kiemelni, hogy az Európai Unió Bíróságának fő feladata egységes értelmezést adni a vonatkozó szolgáltatások fogalmára és hatályára (C-418/01. sz. Praktiker-ítélet, 33. pont; C-414/99–C-416/99. sz. Zino Davidoff és Levi Strauss egyesített ügyekben hozott ítélet, 42. és 43. pont), és az „IP-Translator”-ítélet (C-307/10., 2012. június 19.) alapján, amely szerint „*az áruknak és szolgáltatásoknak objektív módon meghatározhatóknak kell lenniük ahhoz, hogy a védjegy betölthesse származást jelölő funkcióját*”, arra kéri az EU Bíróságot, hogy „*kellően pontosan és világosan*” határozza meg a „*forgalmazásra irányuló szolgáltatások*” fogalmát.

A fellebbező véleménye szerint a „*forgalmazásnak*”, mint szolgáltatásnak, nagyon szűk hatálya van, és az csak az „*áruk szállítását; csomagolását és tárolását*” foglalja magában, de a „*kis- és nagykereskedelmi*” szolgáltatásokat már nem. A fellebbező továbbá kiemeli, hogy a Bíróság a „Praktiker”-ítéletben egyértelművé tette, hogy a „*kiskereskedelem*” (35. osztály) – a 39. osztályba tartozó szolgáltatásokkal szemben – célja az áruk fogyasztók részére történő értékesítése, míg e szolgáltatások „*főként az eladásra felkínált áruk összeválogatását és különféle olyan szolgáltatások nyújtását jelentik, amelyeknek a célja, hogy a vásárló az említett jogügyletet az adott kereskedővel kösse meg, és ne annak valamelyik versenytársával*”.

A „*forgalmazásnak*” a Nizzai Osztályozás 39. osztályába való általános besorolását nem lehet figyelmen kívül hagyni a fellebbező szerint, hiszen az EU Bírósága a Praktiker-ítéletben kifejezetten kiemelte annak érvelését, a Nizzai Osztályozás szerinti 35. osztályhoz fűzött magyarázó megjegyzésre figyelemmel (C-418/02, 36. pont).

Ennélfogva a Törvényszék határozatát hatályon kívül kell helyezni és az ügyet vissza kell elé utalni újbóli elbírálásra.

A Nejvyšší soud České republiky (Cseh Köztársaság) által 2014. augusztus 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Marie Matoušková, hagyatéki eljárásban kijelölt bírósági biztos kontra Misha Martinus és Elisabeth Jekaterina Martinus képviselőtében David Sedlák eseti gondnok; Beno Jeriël Eljada Martinus

(C-404/14. sz. ügy)

(2014/C 431/16)

Az eljárás nyelve: cseh

A kérdést előterjesztő bíróság

Nejvyšší soud České republiky